

Sygn. akt: I C 43/21 upr

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Kłek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 12 kwietnia 2021 r. w K.

sprawy z powództwa Kancelarii (...) S.A. w restrukturyzacji z siedzibą w K.

przeciwko Z. W.

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 43/21 upr

UZASADNIENIE

Powód, Kancelaria (...) Spółka Akcyjna w Restrukturyzacji z siedzibą w K. wniósł o zasądzenie od pozwanego Z. W. kwoty 1 673,40 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 14 września 2017 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu żądania powód wskazał, iż wierzytelność wynika z umowy pożyczki zawartej przez pozwanego z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w dniu 17 sierpnia 2017 r. o numerze havfvi na kwotę 1 298,70 zł, na mocy której pozwany otrzymał określoną w umowie kwotę pieniężną zobowiązując się jednocześnie do jej zwrotu na warunkach określonych w umowie do dnia 13 września 2017 r. Pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania. Powód powołał się także na dokonanie w dniu 22 grudnia 2017 r. przelewu wierzytelności przysługującej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wobec pozwanego na rzecz powoda. Na dowód istnienia oraz nabycia wierzytelności powód przedłożył umowę przelewu wierzytelności zawartą pomiędzy powodem i (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., wyciąg z załącznika do umowy cesji oraz wezwanie do zapłaty.

Pozwany Z. W. nie złożył odpowiedzi na pozew i nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 22 grudnia 2017 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarł umowę przelewu wierzytelności z Kancelarią (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K..

(dowód: umowa przelewu wierzytelności – k. 9-10)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód nie udowodnił tego, iż przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie względem pozwanego, w szczególności nie wykazał nabycia przedmiotowej wierzytelności, ani nawet jej istnienia. Powód nie przedstawił bowiem dokumentów wykazujących swoje następstwo prawne, ani nawet potwierdzających fakt zawarcia oraz treść umowy łączącej pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda. Przedłożona przez powoda umowa przelewu wierzytelności z 22 grudnia 2017 r. może stanowić dowód wyłącznie tego, że do zawarcia takiej umowy doszło, nie wykazuje ona natomiast, iż obejmowała m. in. wierzytelność wskazaną w pozwie. Zgodnie z w/w umową przedmiotem cesji miały być wierzytelności szczegółowo określone w Załączniku nr 1 a i nr 1 b, jednak załącznik ten nie został przedłożony. Dołączono jedynie obejmujący przedmiotową wierzytelność wydruk określony jako „wyciąg z załącznika nr 1 A do umowy przelewu wierzytelności (k.11). Wyciąg ten stanowi jedynie wygenerowany automatycznie wydruk, który nie wiadomo w jakim trybie został sporządzony, z całą pewnością nie stanowi natomiast wskazanego w umowie sprzedaży wierzytelności Załącznika nr1a, nie stanowi zatem dowodu nabycia wierzytelności wobec pozwanego przez powoda.

Dodatkowo podnieść należy, iż w przypadku cesji wierzytelności, warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, iż takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Natomiast powód tej okoliczności również nie wykazał. Nie udowodnił tego, iż przysługuje mu wierzytelność w wysokości dochodzonej pozwem, nie załączył bowiem umowy stanowiącej źródło ewentualnych zobowiązań pozwanego ani innych dokumentów, które uzasadniałyby żądanie pozwu.

Dowodem istnienia zobowiązania pozwanego nie może być wezwanie do zapłaty (k. 12), brak dowodu jego doręczenia pozwanemu, jak również dowodu, że pozwany uznał wynikające stąd zobowiązanie. Powód nie przedłożył żadnego dokumentu podpisanego przez pozwanego, z którego wynikałoby, że pozwany zawarł umowę, z której wynika dochodzona pozwem wierzytelność.

Skoro zatem nie wykazano istnienia wierzytelności wobec pozwanego oraz tego, że doszło do nabycia przez powoda wierzytelności przeciwko pozwanemu, powództwo podlegało oddaleniu jako nieudowodnione.

Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc). W myśl wskazanych przepisów to strony obowiązane są przedstawiać dowody, a Sąd nie jest władny tego obowiązku nawet wymuszać, ani – poza zupełnie wyjątkowymi sytuacjami – zastępować stron w jego wypełnieniu. Ciężar udowodnienia spoczywa na stronie, a ów ciężar rozumieć należy z jednej strony jako obarczenie strony procesem obowiązkiem przekonania sądu dowodami o słuszności swoich twierdzeń, a z drugiej konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku, lub jego nieskuteczności. Tą konsekwencją jest zazwyczaj niekorzystny dla strony wynik procesu.

Nie można było również w przedmiotowej sprawie uznać, że pozwany nie przedstawiając swojego stanowiska w rzeczywistości uznał powództwo. Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, winien przejawiać staranność w wykazaniu zasadności powództwa. Brak merytorycznego zaprzeczenia jego twierdzeń przez pozwanego nie zwalniał go od wykazania podstawowych okoliczności wskazujących na zasadność żądania. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 7.11.2007 r. (II CSK 293/07), ciężar udowodnienia faktu należy rozumieć nie tylko jako obarczenie jednej ze stron procesem obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń, ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności.

Sąd jest zobligowany do uznania twierdzeń powoda przy bezczynności pozwanego jedynie w przypadku braku wątpliwości co do zasadności pozwu. W niniejszej sprawie natomiast powód nie przedłożył dowodów dostatecznie uzasadniających jego roszczenie. W konsekwencji należało stwierdzić, że powód nie udowodnił swojego roszczenia, choć był do tego zobowiązany. Mając na względzie powyższe okoliczności, powództwo należało oddalić.